

Biuro Dyrektora Generalnego

BDG7/016/39/BDY/14 ~~10~~ 15616

Związek Zawodowy Celnicy PL

**ul. Otmuchowska 50
48-300 Nysa**

W związku z wnioskiem z dnia 3 lutego 2014 r. znak: ZZ Celnicy PL – 9/14 o udzielenie informacji publicznej na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej w zakresie wysokości nagród, jakie otrzymali poszczególni Dyrektorzy Izb Celnich i Dyrektorzy Departamentów w Ministerstwie Finansów podległych pod Służbę Celną w 2013 r. uprzejmie informuję, co następuje.

Odnosnie informacji żądanych we wniosku, w części dotyczącej Dyrektorów Departamentów w Ministerstwie Finansów podległych pod Służbę Celną uprzejmie informuję, że stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o dostępie do informacji publicznej* (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.), prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 11¹ kodeksu pracy, jedną z podstawowych zasad prawa pracy jest poszanowanie dóbr osobistych pracowników, których ochronę gwarantują art. 23 i 24 kodeksu cywilnego. Informacja o wysokości wynagrodzenia danej osoby należy do sfery dóbr osobistych, podlegających ochronie na mocy ww. przepisów kodeksu cywilnego. Natomiast art. 47 Konstytucji RP stanowi, że każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego. W tej kwestii wypowiedział się również Sąd Najwyższy w uchwale Składu Siedmiu Sędziów z dnia 16 lipca 1993 r., I PZP 28/93, w której stwierdził, że „ujawnienie przez pracodawcę bez zgody pracownika wysokości jego wynagrodzenia za pracę, może stanowić naruszenie dobra osobistego w rozumieniu art. 23 i 24 kodeksu cywilnego”.

Ograniczenie ze względu na prywatność lub tajemnicę chronioną przepisami prawa nie dotyczy jednak – jak stanowi ust. 2 art. 5 ustawy - informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Wymaga podkreślenia, że wobec tego, że ustawodawca nie zdefiniował pojęcia „osób pełniących funkcje publiczne”, w praktyce istnieją problemy interpretacyjne, co do zakresu podmiotowego tego pojęcia. Kwestią tą zajmował się również Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 20 marca 2006 r., sygn. K 17/05, stwierdził, że „nie jest możliwe precyzyjne i jednoznaczne określenie, czy i w jakich okolicznościach osoba funkcjonująca w ramach instytucji publicznej będzie mogła być uznana za sprawującą funkcję publiczną. Nie każda osoba publiczna będzie tą, która pełni funkcje publiczne. Sprawowanie funkcji publicznej wiąże się z realizacją określonych zadań w urzędzie, w ramach struktur władzy publicznej lub na innym stanowisku decyzyjnym w strukturze administracji publicznej, a także w innych instytucjach publicznych. Wskazanie, czy mamy do czynienia z funkcją publiczną, powinno zatem odnosić się do badania, czy określona osoba w ramach instytucji publicznej realizuje w pewnym zakresie nałożone na tę instytucję zadanie publiczne. Chodzi zatem o podmioty, którym przysługuje co najmniej wąski zakres kompetencji decyzyjnej w ramach instytucji publicznej. Nie każdy zatem pracownik takiej instytucji będzie tym funkcjonariuszem, którego sfera chronionej prywatności może być zawężona z perspektywy uzasadnionego interesu osób trzecich, realizującego się w ramach prawa do informacji. Nie można twierdzić, że w wypadku ustalenia kręgu osób, których życie prywatne może być